

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen med Uzbekistan om ömsesidigt bistånd i tullfrågor och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner den med Uzbekistan i mars 2008 ingångna överenskommelsen om ömsesidigt bistånd i tullfrågor.

Överenskommelsen motsvarar i stora drag de bilaterala överenskommelser om tullsamarbete som Finland ingått under de senaste åren med länder i östra Europa och vilkas huvudsyfte är att parterna ska lämna varandra upplysningar för bekämpning och undersökning av tullbrott. Till överenskommelsens tillämpningsområde hör ömsesidigt bistånd mellan parternas tullmyndigheter i syfte att säkerställa att tullagstiftningen iakttas och att förhindra, utreda och åtala överträdelser av lagstiftningen. I praktiken är det främst fråga

om att till tullmyndigheten hos den part som framställt begäran överlåta uppgifter som anskaffats på begäran eller som tullmyndigheterna annars har i sin besittning.

Överenskommelsen träder i kraft sextio dagar efter det att vardera parten har meddelat den andra parten på diplomatisk väg att de nationella åtgärder som behövs för ikraftträdandet av överenskommelsen har slutförts.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen. Lagen avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	3
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER.....	3
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN.....	4
DETALJMOTIVERING.....	4
1 ÖVERENSKOMMELSENS OCH DEN DÄRTILL HÖRANDE BILAGANS INNEHÅLL OCH FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND	4
1.1 Överenskommelsens innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland	4
1.2 Bilagans innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland.....	10
2 LAGFÖRSLAG	11
3 IKRAFTTRÄDANDE.....	11
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE OCH BEHANDLINGSORDNING	11
4.1 Behovet av riksdagens samtycke.....	11
4.2 Behandlingsordning	13
LAGFÖRSLAG	14
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Uzbekistan om ömsesidigt bistånd i tullfrågor.....	14
FÖRDRAGSTEXT	15

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

Europeiska unionen och Uzbekistan har ingått ett avtal om partnerskap och samarbete (EGT nr L 229, 31.8.1999). Till avtalet hör också ett protokoll om tullsamarbete. Protokollet är dock inte till sitt tillämpningsområde lika vidsträckt som den nu ingångna överenskommelsen. I protokollet ingår samma samarbetsformer som i den bilaterala överenskommelsen, men i den bilaterala överenskommelsen går samarbetsformerna längre. Därför är det ändamålsenligt att ingå en bilateral överenskommelse. Protokollet till avtalet mellan Europeiska unionen och Uzbekistan och den bilaterala överenskommelsen mellan Finland och Uzbekistan utesluter inte varandra på något sätt utan de kan tillämpas parallellt.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Bestämmelserna i överenskommelsen syftar till samarbete mellan tullmyndigheterna i Finland och Uzbekistan för att bekämpa och undersöka tullbrottslighet. Parterna bistår varandra genom sina tullmyndigheters förmedling i enlighet med överenskommelsens bestämmelser för att säkerställa att tullagstiftningen tillämpas korrekt samt för att förhindra, utreda och åtala överträdelser av tullagstiftningen. Bistånd lämnas också i fall som gäller delgivning av handlingar i anslutning till tillämpningen av tullagstiftningen. Överenskommelsen gäller inte indrivning av tullar, skatter och andra avgifter. Enligt överenskommelsen vidtas åtgärder i enlighet med den lagstiftning som gäller på den anmodade partens territorium samt inom ramen för den anmodade tullmyndighetens befogenheter och tillgängliga resurser. Bistånd lämnas genom att en part på begäran eller på eget initiativ lämnar upplysningar till den andra parten. Enligt överenskommelsen kan parternas tullmyndigheter på begäran eller på eget initiativ också vidta konkreta övervakningsåtgärder och på begäran utföra undersökningar. Överenskommelsen innehåller också be-

stämmelser om användning av upplysningar och handlingar som erhållits med stöd av överenskommelsen samt om skydd och användning av personuppgifter. Eftersom Uzbekistan inte är part till konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (FördrS 36/1992), dvs. Europarådets dataskyddskonvention, har till överenskommelsen tagits en särskild bilaga om de grundläggande principerna för skyddet av personuppgifter. Bilagan utgör en integrerad del av överenskommelsen och dess bestämmelser grundar sig på artikel 5—11 i Europarådets dataskyddskonvention.

I propositionen föreslås att riksdagen ska godkänna överenskommelsen. Överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, varför riksdagens godkännande behövs. I propositionen ingår också ett förslag till s.k. blankettlag, vars 2 § är en bestämmelse som gäller lagens ikraftträdande. Enligt bestämmelsen ska blankettlagens ikraftträdande bestämmas genom förordning av republikens president. Överenskommelsen och lagen föreslås träda i kraft samtidigt.

3 Propositionens konsekvenser

Enligt överenskommelsen ska tullmyndigheterna inte kräva ersättning av varandra för de kostnader som orsakas av genomförandet av överenskommelsen, med undantag för arvoden till sakkunniga och andra än statsanställda tolkar och översättare. Om efterkommandet av en begäran förutsätter betydande och särskilda utgifter, förhandlar tullmyndigheterna sinsemellan för att fastställa de villkor och förutsättningar under vilka begäran ska efterkommas och kostnaderna ska bestriidas. Kostnaderna för efterkommandet av begäran om bistånd och det övriga genomförandet av överenskommelsen förväntas vara så små att de kan täckas ur tullverkets driftskostnader.

Propositionen har inga organisations- eller personalkonsekvenser.

4 Beredningen av propositionen

Förhandlingarna mellan sakkunniga om utkastet till överenskommelsen fördes i Helsingfors i december 2001 och i Tasjkent i maj 2005. Därefter fördes korrespondens mellan parterna och bestämmelser om utbyte av personuppgifter och skydd av personuppgifter fogades till utkastet. Överenskommelsen undertecknades i Tasjkent den 28 mars 2008.

Propositionen har utarbetats vid finansministeriet. Propositionen har varit på remiss hos justitieministeriet, utrikesministeriet, dataombudsmannen och Tullstyrelsen.

DETALJMOTIVERING

1 Överenskommelsens och den därtill hörande bilagans innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

1.1 Överenskommelsens innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

Artikel 1. Definitioner. I artikeln definieras följande centrala begrepp i överenskommelsen: tullagstiftning, tullmyndighet, överträdelse av tullagstiftningen, tullar och skatter, person, personuppgifter, narkotika, psykotropa ämnen, narkotikaprekursorer, kontrollerad leverans, begärande tullmyndighet och anmodad tullmyndighet.

Artikel 2. Överenskommelsens tillämpningsområde. I artikeln bestäms överenskommelsens tillämpningsområde. Enligt artikeln lämnar parterna varandra bistånd genom sina tullmyndigheter och i enlighet med bestämmelserna i överenskommelsen för att säkerställa att tullagstiftningen iakttas korrekt och för att förhindra, utreda och beivra överträdelser av tullagstiftningen. Dessutom lämnas enligt artikeln bistånd i ärenden som gäller delgivning av handlingar i samband med tillämpning av tullagstiftningen.

Till den del som överenskommelsen gäller undersökning eller åtal i brottmål är det fråga om internationell rättshjälp i brottmål. Allmänna bestämmelser om internationell rättshjälp ingår i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994), nedan lagen om internationell rättshjälp, och i den förordning (13/1994) som utfärdats med stöd av lagen, nedan förordningen om internationell rättshjälp. I 30 § 2 mom. i lagen om internationell rättshjälp finns en allmän bestämmelse om förhållandet mellan lagen och

internationella avtal. Enligt momentet hindrar bestämmelserna i lagen inte att internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden också lämnas enligt vad som särskilt har avtalats eller stadgats om lämnande av rättshjälp.

Enligt artikeln lämnas bistånd inom ramen för överenskommelsen i enlighet med den lagstiftning som gäller på den anmodade parternas territorium. Överenskommelsen grundar sig alltså på principen att bistånd lämnas i enlighet med den nationella lagstiftningen.

I artikeln bestäms också att bistånd lämnas inom ramen för den anmodade tullmyndighetens befogenheter och tillgängliga resurser. Vid behov kan tullmyndigheten överföra skötseln av biståndsärendet till en annan behörig myndighet.

Vidare bestäms i artikeln att överenskommelsen inte avser indrivning av tullar, skatter och andra avgifter. Överenskommelsen inverkar inte heller på tillämpningen av internationella avtal om rättshjälp i brottmål eller internationella avtal om tullsamarbete.

Artikel 3. Biståndets räckvidd. I artikeln bestäms räckvidden för lämnandet av bistånd. I enlighet med artikeln ska parternas tullmyndigheter på begäran eller vid behov efter förundersökning lämna varandra alla upplysningar med hjälp av vilka de kan säkerställa korrekt uppbörd av tullar och skatter. I Finland kan tullen lämna uppgifter till utlandet enligt 26 a och 27 § i tullagen (1466/1994).

Till parten ska i synnerhet lämnas sådana uppgifter som underlättar bestämningen av varors förtullningsvärde, tulltaxenummer och ursprung samt genomförande av bestämmelser om förbud, restriktioner och kontroll. Den anmodade tullmyndigheten ska på begäran lämna alla upplysningar om tullagstiftningen och de förfaranden som har betydelse för ut-

redningen av en överträdelse av tullagstiftningen.

Myndigheterna ska antingen på begäran eller på eget initiativ lämna varandra upplysningar och handlingar med vilka tullagstiftningens korrekta tillämpning kan säkerställas samt överträdelser av tullagstiftningen kan förhindras, undersökas och bekämpas. Tullmyndigheterna handlar såsom när de handlade för egen räkning eller för en annan myndighets räkning i det egna landet. Den anmodade tullmyndigheten vidarebefordrar begäran om upplysningar ifall den inte är den behöriga myndigheten för att tillmötesgå begäran.

Artikel 4. Biståndsärenden. Enligt artikeln ska tullmyndigheterna på begäran eller på eget initiativ lämna varandra upplysningar för fastställandet av att import och export av varor har skett lagligt, inbegripet upplysningar om vilket tullförfarande som eventuellt hade tillämpats på varorna. Upplysningar ska också lämnas om huruvida varor som beviljats förmånsbehandling vid export från den ena partens territorium importerats på behörigt sätt till den andra partens territorium. I sådana fall ska upplysningar också lämnas om alla tullkontrollåtgärder som varorna varit föremål för.

Artikel 5. Särskild kontroll. Enligt artikeln ska den anmodade tullmyndigheten på begäran lämna upplysningar om och underkasta särskild kontroll personer som den begärande tullmyndigheten vet ha gjort sig skyldiga till eller misstänker att de kommer att göra sig skyldiga till överträdelse av tullagstiftningen samt personer som rör sig på eller från den anmodade statens territorium. Dessutom ska särskild kontroll riktas mot varors rörelser som ger upphov till misstanke om olaglig handel som riktar sig till den begärande partens territorium och mot fordon och lagerutrymmen som den begärande tullmyndigheten misstänker vara använda för överträdelser av tullagstiftningen.

Vid kontrollen är det i princip fråga om administrativa övervakningsåtgärder enligt tullagen. Enligt 20 b § i tullagen har tullmyndigheten rätt att bl.a. på gränsövergångsställen, i passagerarterminaler och på hamnområden avsedda för godstrafik, efter att på förhand ha meddelat om detta, företa teknisk

övervakning för förebyggande av tullbrott och identifiering av personer misstänkta för tullbrott. I 20 c, 20 d och 20 e § i tullagen finns också bestämmelser om tullmannens befogenhet att vidta olika övervakningsåtgärder för att förebygga, avbryta eller avslöja brottslig verksamhet. Om olaglig verksamhet uppdragas i övervakningen kan man skrida till åtgärder i enlighet med förundersökningslagen. Brotten måste vara straffbara enligt Finlands lagstiftning för att andra än administrativa åtgärder ska kunna vidtas.

Enligt artikeln ska tullmyndigheterna också hindra export av sådana varor som är kända för eller på sannolika grunder misstänks bli exporterade till den andra partens territorium för att där användas till andra syften än till laglig handel mellan parterna. Även export av varor vars import till den andra parten är förbjuden ska hindras.

Artikel 6. Bekämpning av olaglig handel av särskilt betydelsefulla varor. Enligt artikeln ska tullmyndigheterna utan dröjsmål på eget initiativ eller på begäran lämna varandra alla relevanta upplysningar om företagna eller planerade gärningar som är eller förefaller vara överträdelser av tullagstiftningen som är i kraft på endera partens territorium och som gäller bland annat rörelser av vapen, ammunition och sprängämnen, känsliga och strategiska varor som är föremål för kontroll enligt tillämpliga internationella arrangemang, narkotika, psykotropa ämnen, varor som är belagda med höga tullar, skatter eller avgifter, särskilt alkoholdrycker och tobaksprodukter, samt varor som kränker immateriella rättigheter.

Artikel 7. Kontrollerade leveranser. Med kontrollerade leveranser avses enligt definitionen i artikel 1 punkt j ett förfarande där narkotika, psykotropa ämnen och narkotikaprekursorer eller andra ämnen som ersätter dem samt andra olagligt transporterade varor tillåts föras ut ur, igenom eller in i parternas territorium med de behöriga myndigheternas vetskap och under deras övervakning för att avslöja och identifiera personer som är inblandade i överträdelser av tullagstiftningen. Denna undersökningsteknik möjliggör att tullmyndigheterna kan avslöja kriminella organisationer som bedriver olaglig handel och åtala nyckelpersonerna i dessa organisationer

i stället för att de till exempel skulle beslagta varorna vid gränsen eller bara skulle åtala personen som transporterat varorna.

Besluten om kontrollerade leveranser fattas alltid från fall till fall. Vid beslutsfattandet beaktas vid behov ekonomiska arrangemang eller överenskommelser som har gjorts i ett enskilt fall mellan de behöriga nationella myndigheterna. Enligt artikeln får olagliga försändelser som omfattas av en överenskommelse om kontrollerad leverans, med de behöriga nationella myndigheternas samtycke, stoppas och tillåtas fortsätta antingen så att varorna lämnas orörda eller avlägsnas. Varorna kan också ersättas helt eller delvis med andra varor.

I Finlands nationella lagstiftning finns inga särskilda bestämmelser om kontrollerade leveranser. Tillåtandet av dem baserar sig på lagutskottets utlåtande i samband med beredningen av lagen om internationell rättshjälp enligt vilken 1 § 2 mom. 6 punkten om annan rättshjälp som behövs för behandlingen av straffrättsliga ärenden också omfattar samarbete som gäller kontrollerade leveranser (LaUB 25/1993 rd, s. 2). Det har inte förutsatts att brotten är utlämningsbara. Kontrollerade leveranser har inte heller ansetts utgöra ett tvångsmedel, vars användning enligt lagen om internationell rättshjälp skulle förutsätta att kravet på dubbel straffbarhet är uppfyllt.

Vid behandlingen av godkännandet av konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (FördrS 88/2005) gav riksdagen ett utlåtande enligt vilket den förutsätter att bestämmelser om kontrollerade leveranser bereds och överlämnas till riksdagen för behandling så fort som möjligt (RSv 92/2003 rd). I regeringens proposition som nu behandlas i riksdagen till lag om samarbete mellan polisen, tullen och gränsbevakningsväsendet och till vissa lagar som har samband med den (RP 26/2008) har bestämmelser föreslagits om samarbete mellan polisen, tullen och gränsbevakningsväsendet vid det internationella samarbetet som gäller kontrollerade leveranser. Eventuella bestämmelser om kontrollerade leveranser tas också upp i samband med totalreformen av tullagstiftningen samt vid beredningen av förnyandet

av förundersökningslagen och tvångsmedelslagen.

Artikel 8. Formen för och innehållet i begäran om bistånd. Artikeln innehåller bestämmelser om formen för och innehållet i en begäran om bistånd. Framställningarna ska göras skriftligt och sådana handlingar som behövs för att tillmötesgå framställan ska bifogas. Muntliga framställningar kan godkännas i brådskande fall, men de ska omedelbart bekräftas skriftligt. Framställan ska innehålla uppgift om den begärande tullmyndigheten, åtgärder som begärs, syftet och ämnet för framställningen, uppgift om den relevanta lagstiftningen, om föreskrifter och andra rättsliga faktorer som hänför sig till ärendet samt så exakta och täckande upplysningar som möjligt om personerna som är föremål för utredningen. Dessutom ska i framställningen ingå en sammanfattning av fakta om ärendet och om redan företagna undersökningar. Framställan om bistånd ska göras på engelska.

Om en framställan om bistånd inte uppfyller alla formkrav kan den anmodade tullmyndigheten kräva att framställningen korrigeras eller kompletteras. Skyddsåtgärder kan dock utföras för att säkerställa uppfyllandet.

Motsvarande bestämmelser om form och innehåll för framställningar om rättshjälp finns i 7 § i lagen om internationell rättshjälp. I 8 § i lagen om internationell rättshjälp finns bestämmelser om språket i framställningar om rättshjälp. Enligt lagrummet ska begäran om rättshjälp avfattas på finska eller svenska eller åtföljas av en översättning till någotdera av dessa språk. Den behöriga myndigheten kan uppfylla begäran om rättshjälp även om begäran är avfattad på något annat språk, om det inte enligt lagen om internationell rättshjälp annars finns hinder för uppfyllande av begäran. Enligt 9 § i förordningen om internationell rättshjälp kan begäran om rättshjälp också göras på bland annat engelska, franska och tyska.

Artikel 9. Delgivning av handlingar. I artikeln ingår bestämmelser om delgivning till de berörda personerna av handlingar som gäller förvaltningsmyndigheternas åtgärder och beslut med anknytning till tillämpningen av tullagstiftningen. Delgivningen sker enligt den lagstiftning som gäller på den anmodade

partens territorium, men den kan även ske i en särskild form eller enligt ett särskilt förfarande som anges i begäran om detta inte är i strid med lagstiftningen som gäller på den anmodade partens territorium. Bevis för delgivningen kan vara ett mottagningsbevis av den berörda personen eller ett intyg av en behörig myndighet hos den anmodade parten, på vilket formen och tidpunkten för delgivningen anges. Motsvarande bestämmelser om förfarandet vid delgivning i Finland ingår i 17 § i lagen om internationell rättshjälp. Närmare bestämmelser om delgivning finns dessutom i förordningen om internationell rättshjälp.

Artikel 10. Undersökningar. I artikeln ingår bestämmelser om bistånd vid undersökningar. Enligt artikeln ska en tullmyndighet på den andra avtalspartens begäran inleda undersökningar av aktiviteter som strider eller förefaller strida mot den tullagstiftning som gäller på den begärande partens territorium. Den anmodade tullmyndigheten ska också meddela undersökningsresultaten till den begärande tullmyndigheten.

Enligt artikeln agerar myndigheterna hos den anmodade parten på samma sätt som de skulle agera för egen räkning, och vid undersökningar iakttas ett förfarande som är förenligt med den lagstiftning som gäller på den anmodade partens territorium. Både administrativa kontrollåtgärder utförda av tullen och brottsundersökningar kan komma i fråga vid undersökningarna, beroende av fallet. Valet av undersökningsform beror på huruvida Finlands lagstiftning bryts eller inte. Om aktiviteterna som avses i artikeln bara är straffbara enligt Uzbekistans lagstiftning kan enbart administrativa kontroller komma i fråga i Finland. Om det i undersökningarna framkommer att aktiviteterna också är straffbara i Finland, kan också brottsundersökningar tillämpas. Detta aktualiseras till exempel i en situation där export av en vara är förbjuden i Finland och samtidigt är import av varan förbjuden i Uzbekistan. En sådan gärning är till exempel vapensmuggling.

Enligt artikeln kan också tjänstemän som särskilt utsetts av den begärande tullmyndigheten få information och vara närvarande vid sådana undersökningar som den anmodade tullmyndigheten utför på den andra partens

territorium och som har betydelse för den begärande tullmyndigheten.

I lagen om internationell rättshjälp finns inga motsvarande bestämmelser om bistånd vid undersökningar, men i lagens 10 § föreskrivs om en utländsk statlig myndighets rätt att närvara vid lämnande av rättshjälp som begärts av denna myndighet.

Artikel 11. Filer och handlingar. Artikeln gäller filer och handlingar. Upplysningar om överträdelser av tullagstiftningen kan lämnas på eget initiativ eller på begäran som rapporter, protokollfört bevismaterial eller bestyrkta kopior av handlingar. Handlingarna som avses i överenskommelsen kan ersättas med datoriserad information.

Tullmyndigheterna får begära filer eller handlingar i original endast då bestyrka kopior vore otillräckliga. Originalhandlingar ska återlämnas så snart som möjligt till parten.

Artikel 12. Sakkunniga och vittnen. Artikeln gäller sakkunniga och vittnen på den andra partens territorium. Om en part begär det kan den anmodade tullmyndigheten bemyndiga sina tjänstemän att inställa sig som sakkunniga eller vittnen inför den begärande partens behöriga myndigheter. Dessa tjänstemän ger sitt vittnesmål om omständigheter som de konstaterat i tjänsteförrättningen. Tjänstemännen kan också framföra bevismaterial. I begäran ska anges i vilket ärende och i vilken egenskap tjänstemannen kommer att höras. Den myndighet som godkänner begäran ska vid behov precisera de gränser inom vilka tjänstemännen kan höras.

I 20 och 22 § i lagen om internationell rättshjälp finns bestämmelser om hörande av vittnen eller sakkunniga på begäran om rättshjälp av en utländsk stat och vittnens och sakkunnigas rätt att vägra vittna och yttra sig, men i lagen finns inga särskilda bestämmelser om hörande av en myndighet i en utländsk stat som vittne eller sakkunnig.

Artikel 13. Arrangemang gällande tjänstemännens besök. Enligt artikeln ska tjänstemän från en part alltid kunna styrka sin tjänsteställning när de i fall som avses i överenskommelsen är närvarande på den andra partens territorium. De får inte använda uniform eller bära vapen.

Artikel 14. Användning av upplysningar och handlingar. Enligt artikeln får upplysningar, handlingar och andra meddelanden som erhållits i enlighet med överenskommelsen endast användas till syften som anges i överenskommelsen. Upplysningarna, handlingarna och andra meddelanden får ges vidare endast om tullmyndigheten som lämnat upplysningarna i förhand ger sitt skriftliga samtycke och restriktioner som angetts av denna myndighet ska gälla för dem. Bestämmelserna ska inte tillämpas på upplysningar, handlingar och andra meddelanden som gäller brott i samband med narkotika och psykotropa ämnen. Sådana uppgifter får lämnas ut till andra myndigheter som har direkt anknytning till bekämpning av olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen. I Finland är det framför allt polis- och gränsbevakningsmyndigheterna som det kan finnas skäl att lämna sådana uppgifter till för bekämpningen och utredningen av brott.

Alla upplysningar som lämnats i enlighet med överenskommelsen, oberoende av i vilken form det skett, ska vara konfidentiella. De ska vara föremål för officiell sekretess och de ska i den mottagande staten åtnjuta samma skydd som motsvarande upplysningar och handlingar har enligt lagstiftningen i denna stat. I tullagen och i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) ingår bestämmelser om sekretess och utlämnandet av upplysningar och handlingar. Utan hinder av dessa bestämmelser får upplysningar användas i rätts- eller förvaltningsförfaranden som har anhängiggjorts senare på grund av en överträdelse av tullagstiftningen.

Artikel 15. Skydd och användning av personuppgifter. Enligt artikeln ska vissa minimikrav tillämpas på behandling av personuppgifter som lämnats i enlighet med överenskommelsen samt på skyddet av den registrerade personens rättigheter. Om skydd av personuppgifter föreskrivs i personuppgiftslagen (523/1999) och i tullagen.

Enligt minimikravet på skydd av personuppgifter får personuppgifter inte lämnas om förmedlingen eller användningen av upplysningarna är i strid med lagstiftningen, och i synnerhet lagstiftningen om dataskydd. Enligt artikeln får detta krav inte frångås ens i

det fall att utlämnandet av uppgifterna inte bedöms skada personen som saken gäller. Den tullmyndighet som erhåller upplysningarna ska på begäran meddela den andra parten om hur uppgifterna har använts och vilka resultat som har uppnåtts.

Enligt artikeln får den tullmyndighet som tagit emot personuppgifterna endast lämna dem till tullmyndigheter och till andra myndigheter som övervakar att lagstiftningen iakttas. Dessutom kan uppgifter lämnas till åklagarmyndigheter och rättsliga myndigheter i åtalssyfte. Sådana uppgifter får inte lämnas till andra personer än till dem som förutsätts använda dem om inte myndigheterna som lämnar upplysningar ger därtill sitt uttryckliga samtycke och om den lagstiftning som reglerar de mottagande myndigheternas verksamhet tillåter förmedling av uppgifter.

Enligt artikeln ska den anmodade tullmyndigheten kontrollera att personuppgifterna som lämnas är giltiga och är riktiga. Den tullmyndighet som lämnar uppgifterna ska kontrollera att personuppgifterna är felfria och uppdaterade. Den begärande tullmyndigheten korregerar, förstör eller avlägsnar personuppgifter vid behov.

Den tullmyndighet som översänder uppgifterna ska tillsammans med personuppgifterna lämna information om när uppgifterna senast ska utplånas enligt lagstiftningen i den egna staten. Personuppgifterna ska dock utplånas genast när de inte längre behövs.

Parternas tullmyndigheter ska föra register över personuppgifter som lämnats eller mottagits. De bör också säkra att personuppgifter skyddas mot olaglig användning, ändring, publicering, skadegörelse och förstöring. Parterna ska försäkra dataskyddets nivå så att den motsvarar minst den nivå som uppstår när principerna i bilagan till överenskommelsen tillämpas. De nationella dataskyddsmyndigheterna övervakar behandlingen av personuppgifter enligt överenskommelsen. I Finland övervakar dataskyddsombudsmannen behandlingen av personuppgifter. I Uzbekistan skulle tullkommittén agera såsom dataskyddsmyndighet.

Artikel 16. Användning av upplysningar och handlingar som bevismaterial. Tullmyndigheterna kan använda upplysningar och handlingar som erhållits enligt överenskom-

melsen såsom bevismaterial i sina bevishandlingar, berättelser och vittnesutlåtanden samt vid rättegångar. Användningen av upplysningarna och handlingarna som bevismaterial vid domstolar och deras beviskraft ska bestämmas enligt parternas nationella lagstiftning.

Artikel 17. Undantag från skyldigheten att lämna bistånd. En parts tullmyndighet kan vägra lämna bistånd helt eller delvis eller lämna bistånd endast med vissa villkor eller förbehåll om lämnandet av bistånd kunde skada den statens suveränitet, säkerhet, allmänna ordning eller andra väsentliga intressen, eller innebära en kränkning av industri-, affärs- eller yrkeshemligheter, eller om den kunde vara i strid med den nationella rättsordningens grundprinciper. Om den ena partens tullmyndighet begär sådant bistånd som den inte själv på begäran skulle kunna lämna, ska den framhålla den detta i sin begäran. I sådana fall ska det bero av den anmodade tullmyndighetens prövning om begäran om bistånd tillmötesgås.

Lämnandet av biståndet får skjutas upp på den grund att det skulle påverka en pågående undersökning, åtalsprocess eller rättegång. I så fall samråder parternas tullmyndigheter för att fastställa om bistånd kan lämnas på de villkor eller under de förutsättningar som den anmodade myndigheten eventuellt kräver. Om bistånd vägras eller om det skjuts upp, ska tullmyndigheterna utan dröjsmål informera varandra om detta och om orsakerna till vägran eller anståndet.

Skälen till vägran att lämna bistånd i artikeln motsvarar till de viktigaste delarna de skäl som föreskrivs i 12 § i lagen om internationell rättshjälp.

Artikel 18. Kostnader. Artikeln gäller ersättning av kostnader som föranleds av överenskommelsens genomförande. Parternas tullmyndigheter ansvarar själva för kostnaderna med undantag av arvoden till sakkunniga, vittnen och andra än statsanställda tolkar och översättare. Om uppfyllandet av en begäran föranleder betydande och särskilda kostnader, ska tullmyndigheterna samråda sinsemellan för att fastställa de villkor och förutsättningar under vilka begäran ska uppfyllas samt om vem som ska ansvara för kostnaderna.

I 25 § i lagen om internationell rättshjälp föreskrivs om kostnaderna för lämnande av rättshjälp. Enligt bestämmelsen uppbärs inte ersättning för kostnaderna för rättshjälp av den stat som framställt begäran, om inte något annat föreskrivs genom förordning. I 20 § i förordningen om internationell rättshjälp föreskrivs att ett vittne eller en sakkunnig som från en främmande stat har kallats för att höras har rätt till ersättning för sina kostnader av statens medel.

Artikel 19. Överenskommelsens kompletterande karaktär. Enligt artikeln ska, utan att detta begränsar tillämpningen av artiklarna 14 och 15, överenskommelsen inte förhindra tillämpning av gemenskapens bestämmelser om förmedling av uppgifter mellan Europeiska gemenskapernas kommissions behöriga enheter och Republikens Finlands tullmyndigheter vad beträffar information som erhållits i tullärenden och som eventuellt är av betydelse för gemenskapen.

Artikel 20. Genomförande av överenskommelsen. Enligt artikeln ska bistånd enligt överenskommelsen lämnas direkt mellan parternas tullmyndigheter.

Tullmyndigheterna ska komma överens om detaljerade arrangemang som underlättar genomförandet av överenskommelsen. För att övervaka genomförandet av överenskommelsen samt för att söka lösningar till problem som eventuellt uppstått ska en finsk-uzbekistansk gemensam kommitté inrättas. Kommittén ska bestå av båda parternas tullchefer eller deras representanter och av sakkunniga att bistå dem. Den ska sammanträda vid behov på begäran av endera tullmyndigheten.

Enligt artikeln kan tullmyndigheterna arrangera en direkt kontakt mellan personer. Upplysningar överlämnas till de tjänstemän som tullmyndigheterna särskilt har utsett att utreda och bekämpa överträdelser av tullagstiftningen.

I artikeln finns även bestämmelser om att alla problem och oklarheter som hänför sig till genomförandet och tolkningen av överenskommelsen ska avgöras i samråd mellan tullmyndigheterna. Vid behov ska lösningar sökas på diplomatisk väg.

Artikel 21. Territoriell tillämpning. Överenskommelsen ska tillämpas på Republiken Finlands och Republiken Uzbekistans tull-

område. I tullagen definieras Finlands tullområde som det område som omfattar rikets landområde, territorialvatten och luftrum, dock så att tullområdet sträcker sig två sjömil utanför territorialvattnets yttre gräns, om därom inte internationellt överenskommits något annat. Enligt artikel 33 i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49—50/1996) får en kuststat inom ett område som gränsar till dess territorialhav, och som kallas angränsande zon, utöva nödvändig kontroll bl.a. för att hindra överträdelser av dess lagar och andra författningar rörande tullar och skatter inom dess territorium eller territorialhav och för att bestraffa de överträdelser av ovan nämnda lagar och andra författningar som begåtts inom dess territorium eller territorialhav. Finland har ingen egentlig angränsande zon, men på det sätt som anges i tullagen sträcker sig tullområdet två sjömil utanför territorialvattnets yttre gräns.

Tillämpningsområde för överenskommelsen med Uzbekistan har definierats genom att hänvisa till "lagstiftningen som är i kraft på parternas territorium". De ovannämnda bestämmelserna i havsrättskonventionen som i viss mån begränsar de åtgärder som får vidtas utanför Finlands territorialhavs yttre gräns ska sålunda också beaktas.

På den två sjömil breda zonen utanför Finlands territorialhavs yttre gräns får man enligt havsrättskonventionen inte vidta andra än mot finländska fartyg riktade åtgärder som hänför sig till överträdelser av tull- och skattelagar förövade någon annanstans än på Finlands territorium, t.ex. på Uzbekistans territorium.

Överenskommelsen hindrar inte lämnande av bistånd till varandra i vidare utsträckning på basen av andra internationella överenskommelser eller arrangemang eller internationell rätt.

Artikel 22. Ändringar och tillägg. Med parternas ömsesidiga samtycke kan ändringar och tillägg göras till överenskommelsen. Dessa ändringar och tillägg träder i kraft i enlighet med förfarandet som beskrivs i artikel 23 stycke 1.

Artikel 23. Ikraftträdande och upphörande. Artikeln innehåller sedvanliga bestämmelser om ikraftträdande och upphörande. Överenskommelsen avses gälla tills vidare.

En eventuell uppsägning ska träda i kraft sex månader efter det att den andra parten mottog meddelandet om uppsägningen.

1.2 Bilagans innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

Stycke 1. I stycket definieras hurdana personuppgifterna som undergår automatisk databehandling ska vara. Uppgifterna ska ha erhållits och ska behandlas på ett korrekt och lagligt sätt. De ska också vara lagrade för särskilt angivna och lagliga ändamål och de får inte användas på ett sätt som är oförenligt med dess ändamål. Vidare krävs det i stycket att uppgifterna ska vara ändamålsenliga, relevanta och rätt dimensionerade för de ändamål för vilka de lagras. Uppgifterna ska vara riktiga och, om nödvändigt, hållas aktuella och de ska bevaras på ett sådant sätt att de registrerade personerna inte kan identifieras under en längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål för vilket dessa uppgifter lagras.

Stycke 2. Stycket gäller känsliga uppgifter, vars automatiska databehandling redan i sig är ägnad att äventyra individens rättigheter och intressen. Till sådana uppgifter hör uppgifter som avslöjar rasursprung, politiska åsikter, religiös eller annan övertygelse liksom personuppgifter som rör hälsa eller sexualliv eller som hänför sig till straffrättsliga domar. Enligt stycket får ifrågavarande uppgifter inte undergå databehandling, om inte nationell lag ger ett ändamålsenligt skydd.

Stycke 3. I stycket förutsätts att lämpliga säkerhetsåtgärder ska vidtas för att skydda personuppgifter som lagras i automatiserade register mot oavsiktlig eller otillåten förstörelse eller oavsiktlig förlust. Samma åtgärder krävs mot otillåten tillgång, ändring eller spridning.

Stycke 4. De rättsmedel som ingår i stycket omfattar sådana åtgärder som krävs för att skydda den registrerade personen. Enligt dessa ska var och en ha möjlighet att få veta om ett automatiserat personregister finns, dess huvudsakliga ändamål, liksom uppgift om vem som är registeransvarig samt dennes hemvist eller säte. Vidare ska var och en ha möjlighet att med rimliga mellanrum och utan oskäligt dröjsmål eller kostnad få be-

kräftar om personuppgifter om honom finns lagrade i registret liksom att få sig tillsända sådana uppgifter i begriplig form. Sådana uppgifter som har behandlats i strid med de bestämmelser i nationell lag genom vilka de grundläggande principerna i stycke 1 och 2 i bilagan har genomförts ska var och en vid behov kunna få rättade eller utplånade. Vidare har var och en rätt till rättsliga åtgärder om begäran om en sådan bekräftelse, rättelse eller utplåning inte efterkoms.

Stycke 5. Enligt stycke 5.1 får undantag från bestämmelserna i stycke 1, 2 och 4 i denna bilaga göras endast i den utsträckning som anges i detta stycke. Enligt stycke 5.2 är avvikelse tillåten endast om sådan avvikelse medges i partens nationella lagstiftning och den är nödvändig i ett demokratiskt samhälle för att skydda statens säkerhet, den allmänna säkerheten eller statens penningintressen eller för att skydda den registrerade personen eller andra personers fri- och rättigheter.

Enligt stycke 5.3 kan inskränkningar i utövandet av de rättigheter som anges i stycke 4 punkt b och d utfärdas genom lag när det gäller sådana automatiserade personregister som används för statistikändamål eller vetenskapliga forskningsändamål, om det uppenbarligen inte föreligger någon risk för intrång i de registrerades personliga integritet.

Stycke 6. I stycket åläggs parterna att säkerställa att deras lagstiftning innehåller lämpliga sanktioner och rättsmedel för skydd av de grundläggande principerna för data-skydd.

Stycke 7. Enligt stycket kan parterna tillerkänna de registrerade personerna ett mer omfattande skydd än vad som föreskrivs i bilagan.

2 Lagförslag

1 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse enligt vilken de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft. Bestämmelserna som hör till området för lagstiftningen specificeras nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Enligt paragrafen bestäms tidpunkten för ikraftträdandet genom förordning av republikens president.

3 Ikraftträdande

Enligt överenskommelsen ska parterna meddela varandra officiellt när alla interna krav för överenskommelsens ikraftträdande är uppfyllda. Överenskommelsen träder i kraft sextio dagar efter det att det senare meddelandet har mottagits. Uzbekistan har med en not av den 8 juli 2008 meddelat att de interna kraven för överenskommelsens ikraftträdande har uppfyllts.

Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som överenskommelsen träder i kraft.

4 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen godkänner riksdagen bl.a. sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis täcker riksdagens grundlagsenliga behörighet att godkänna internationella förpliktelser alla bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En bestämmelse i ett fördrag eller i en annan internationell förpliktelse ska anses höra till området för lagstiftningen om bestämmelsen gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om frågan som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska regleras genom lag, eller om bestämmelsen gäller en fråga om vilken det finns gällande bestämmelser i lag eller om det enligt rådande uppfattning i Finland ska föreskrivas genom lag om frågan. Frågan huruvida en bestämmelse strider mot eller stämmer överens med en lagbestämmelse i Finland påverkar inte denna bedömning. (GrUU 11/2000 rd, 12/2000 rd och 45/2000 rd).

Överenskommelsen innehåller flera sådana bestämmelser som enligt de ovan framförda tolkningsgrunderna hör till området för lagstiftningen. För det första innehåller artikel 1 de definitioner som används i överenskommelsen. Artikel 2 i överenskommelsen innehåller bestämmelser om överenskommelsens tillämpningsområde och artikel 21 bestämmelser om överenskommelsens territoriella tillämpningsområde. Grundlagsutskottet har konstaterat att om bestämmelserna om terminologi och tillämpningsområde i en överenskommelse gäller frågor som hör till området för lagstiftningen, påverkar bestämmelserna indirekt innehållet i de materiella bestämmelserna som hör till området för lagstiftningen och hör därför också själv till området för lagstiftningen. (GrUU 6/2001 rd, GrUU 24/2001 rd och GrUU 48/2004 rd).

Artikel 5 innehåller bestämmelser om tullmyndigheternas skyldighet att kontrollera personer, varor, fordon och ställen som eventuellt är förknippade med aktiviteter som innebär överträdelse av tulllagstiftningen. Artikel 10 gäller igen tullmyndigheternas skyldighet att företa undersökningar på begäran av den andra partens tullmyndigheter. Att ålägga en myndighet att använda sina i lag stadgade befogenheter kräver bestämmelser på lagnivå. Även bestämmelserna i artikel 3.1—3.3 om tullmyndigheternas skyldighet att skaffa upplysningar på begäran av den andra parten gäller åtminstone indirekt myndigheternas skyldighet att använda sina i lag stadgade befogenheter. Bestämmelserna hör således till området för lagstiftningen. Artikel 5 i överenskommelsen hör till området för lagstiftningen också på den grund att dess bestämmelser gäller grundrättigheterna.

Artikel 7 gäller kontrollerade leveranser. Vid kontrollerade leveranser uraktlåter myndigheten på vissa villkor att befatta sig med en transport som misstänks vara olaglig, fastän tjänsteplikten skulle förutsätta det. Därför hör kontrollerade leveranser och bestämmelserna om förfarandet i samband med dem till området för lagstiftningen.

Artikel 12 innehåller bestämmelser om att inställa sig som sakkunnig och vittne på den andra partens territorium. Sådana frågor kräver reglering på lagnivå, varför bestämmelserna hör till området för lagstiftningen.

Artikel 14 gäller användningen av upplysningar och handlingar som avses i överenskommelsen. Artikel 14 innehåller bestämmelser om bl.a. gränserna inom vilka upplysningar och handlingar får vidarebefordras och om att upplysningarna är konfidentiella eller föremål för officiell sekretess. Det finns bestämmelser på lagnivå om sekretess för och överlämnande av upplysningar. Bestämmelserna i artikeln kan även i övrigt anses vara sådana att frågorna i dem kräver reglering genom lag. Bestämmelserna i artikeln ska därför anses höra till området för lagstiftningen.

Artikel 15 innehåller bestämmelser om skydd av personuppgifter. Dessutom finns i bilagan som utgör en organisk del av överenskommelsen bestämmelser om de grundläggande principerna för dataskyddet vid automatisk databehandling av personuppgifter. Bestämmelserna i bilagan baserar sig på bestämmelserna i artiklarna i Europarådets dataskyddskonvention.

Enligt 10 § i grundlagen ska närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter utfärdas genom lag. Grundlagsutskottet har i sin tolkningspraxis framfört att grundlagen möjliggör att detaljerna i regleringen av skyddet för personuppgifter blir beroende av lagstiftarens prövning (till exempel GrUU 1/2002 rd). Ur förvaltningsutskottets utlåtanden (t.ex. FvUB 26/2002 rd och FvUB 27/2002 rd) framgår att viktiga frågor gällande skydd för personuppgifter som absolut bör regleras åtminstone är syftet med registreringen, innehållet i de registrerade uppgifterna, ändamålen för vilka uppgifterna får användas, huruvida uppgifterna får utlämnas samt förvaringstider i personregister och de registrerades rättsskydd. Vidare enligt förvaltningsutskottet utsträcker sig kravet om reglering genom lag också till möjligheten att utlämna personuppgifter via en teknisk anslutning. I tullagen och i personuppgiftslagen finns bestämmelser om skydd av personuppgifter.

I artikel 15 ingår bl.a. bestämmelser om användning, utlämning och utplåning av personuppgifter, vilka enligt ovan framförda grunder hör till området för lagstiftningen. Detsamma gäller bestämmelserna i bilagan till överenskommelsen om automatisk data-

behandling av personuppgifter. Bestämmelserna i artikel 15 gäller också sekretess och utlämnande av personuppgifter och hör till området för lagstiftningen också på den grund att dessa är frågor som kräver reglering genom lag.

Artikel 3.1—3.3, artikel 4, artikel 5.1 och artikel 6 gäller upplysningar som parternas tullmyndigheter enligt överenskommelsen ska lämna varandra. Artikel 11 å sin sida förpliktar att lämna till den andra partens myndighet bl.a. bevismaterial. Det är uppenbart att åtminstone en del av dessa upplysningar och handlingar är sekretessbelagda enligt 24 § 1 mom. 3—4 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Enligt 30 § i nämnda lag ska om utlämnande av sådana uppgifter till utländska myndigheter föreskrivas genom lag. Ovannämnda bestämmelser hör till området för lagstiftningen. Bestämmelserna hör till området för lagstiftningen också på den grund att det av dem kan följa att tullmyndigheterna är skyldiga att lämna ut personuppgifter till myndigheterna i Uzbekistan. Artikel 8 gäller utformningen av och innehållet i framställningen om bistånd. Enligt artikel 8.2 punkt e ska så exakta och täckande upplysningar som möjligt lämnas om de fysiska och juridiska personerna som är föremål för utredningen. Också denna bestämmelse kan i sak ha som verkan att det uppstår en skyldighet att lämna personuppgifter till myndigheter i Uzbekistan och den hör därför till området för lagstiftningen. I artikel 9 finns bestämmelser om delgivning av

handlingar. I fråga om delgivning finns gällande reglering på lagnivå, varför artikeln hör till området för lagstiftningen.

Artikel 17 innehåller bestämmelser om undantag från skyldigheten att lämna bistånd. Ovan har konstaterats att det ska föreskrivas i lag om skyldigheter för myndigheter att använda sina lagenliga befogenheter, och på motsvarande sätt bedöms också undantag från skyldigheten att lämna bistånd. Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen.

4.2 Behandlingsordning

Överenskommelsen innehåller inte bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen. Enligt regeringens uppfattning kan överenskommelsen godkännas med enkel majoritet och ikraftträdandelagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås att

Riksdagen godkänner den i Tasjkent den 28 mars 2008 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Uzbekistans regering ingångna överenskommelsen om ömsesidigt bistånd i tullfrågor.

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, förläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Uzbekistan om ömsesidigt bistånd i tullfrågor

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	bistånd i tullfrågor gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Tasjkent den 28 mars 2008 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Uzbekistans regering ingångna överenskommelsen om ömsesidigt	2 § Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 5 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Fördragstext

**ÖVERENSKOMMELSE
MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH REPUBLIKEN UZBEKISTANS
REGERING OM ÖMSESIDIGT BISTÅND I TULLFRÅGOR**

Republiken Finlands regering och Republiken Uzbekistans regering, nedan "parterna",

som beaktar att överträdelser av tullagstiftningen skadar vardera landets ekonomiska, fiskala, samhälleliga och kulturella intressen samt handeln, industrins och jordbrukets intressen,

som är övertygade om att bekämpningen av överträdelser av tullagstiftningen kan effektiviseras genom ett nära samarbete mellan tullmyndigheterna,

som beaktar vikten av att riktigt fastställa tullar och andra skatter som uppbärs i samband med import eller export och vikten av att säkerställa ett korrekt genomförande av föreskrifter om förbud, restriktioner och kontroll, inbegripet åtgärder i samband med genomförandet av bestämmelser om produktförfalskning och registrerade varumärken.

som beaktar att den olagliga handeln med vapen, ammunition, sprängämnen, giftiga varor, radioaktiva ämnen samt narkotika och psykotropa ämnen utgör en fara för den allmänna hälsan och samhället,

som uppmärksammar det den 21 juni 1996 undertecknade avtalet om partnerskap och samarbete om upprättande av ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Uzbekistan, å andra sidan,

som uppmärksammar bestämmelserna i Förenta Nationernas år 1961 ingångna allmänna narkotikakonvention, i dess ändrade lydelse, och den år 1971 ingångna konventionen angående psykotropa ämnen, i dess ändrade lydelse, samt Förenta Nationernas år 1988 ingångna konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen och dess bilaga, i dess ändrade lydelse,

som också uppmärksammar Tullsamarbetsrådets relevanta instrument, särskilt rekommendationen av den 5 december 1953 om ömsesidigt administrativt bistånd,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Definitioner

I överenskommelsen avses med

a) "tullagstiftning" de bestämmelser som parternas tullmyndigheter tillämpar på import, export, transitering, lagring och rörelser av varor och betalningsmedel, och som gäller tullar, skatter eller andra avgifter som uppbärs av tullmyndigheterna eller förbud, restriktioner eller kontroll,

b) "tullmyndighet" i Republiken Finland Tullstyrelsen och i Republiken Uzbekistan Statens tullkommitté, vilka är behöriga att genomföra de bestämmelser som avses i punkt a) i denna artikel,

c) "överträdelse av tullagstiftningen" kränkning eller försök till kränkning av tullagstiftningen,

d) "tullar och skatter" tullar och alla andra skatter, avgifter och utgifter som uppbärs vid eller i samband med import eller export av varor, dock inte sådana avgifter och utgifter vars belopp på ett ungefär motsvarar kostnader som föranleds av en service, inklusive för Republiken Finlands del de tullar och skatter som bestämts av Europeiska unionens behöriga organ,

e) "person" fysisk eller juridisk person, om inte sakinnehållet förutsätter något annat,

f) "personuppgifter" uppgifter som gäller en identifierad eller identifierbar individ,

g) "narkotika" organiskt eller syntetiskt ämne, som finns upptaget i förteckningarna I och II i 1961 års allmänna narkotikakonvention i deras ändrade lydelse samt ämne som i den nationella lagstiftningen likställs med narkotika,

h) "psykotropa ämnen" organiskt eller syntetiskt ämne eller ämne från naturen som nämns i förteckningarna I, II, III eller IV i 1971 års konvention angående psykotropa ämnen i förteckningarnas ändrade lydelse

samt varje ämne som i den nationella lagstiftningen likställs med psykotropa ämnen,

i) "narkotikaprekursorer" kemiska ämnen som är förtecknade i bilagan till FN:s konvention från 1988 i dess ändrade lydelse,

j) "kontrollerad leverans" förfarandet där narkotika, psykotropa ämnen och narkotikaprekursorer eller andra ämnen som ersätter dem samt andra olagligt transporterade varor tillåts föras ut ur, igenom eller in i parternas territorium med de behöriga myndigheternas vetskap och under deras övervakning för att avslöja och identifiera personer som är inblandade i överträdelser av tullagstiftningen,

k) "begärande tullmyndighet" den partens tullmyndighet som framställer begäran om bistånd i tullfrågor,

l) "anmodad tullmyndighet" den partens tullmyndighet som begäran om bistånd i tullfrågor riktar sig till.

Artikel 2

Överenskommelsens tillämpningsområde

1. Genom sina tullmyndigheter och i enlighet med bestämmelserna i överenskommelsen lämnar parterna varandra bistånd

a) i syfte att säkerställa att tullagstiftningen iakttas korrekt,

b) i syfte att förhindra, utreda och beivra överträdelser av tullagstiftningen,

c) i ärenden som gäller delgivning av handlingar i samband med tillämpning av tullagstiftningen.

2. Bistånd enligt överenskommelsen ska lämnas i enlighet med den lagstiftning som gäller på den anmodade partens territorium och inom ramen för den anmodade tullmyndighetens befogenheter och tillgängliga resurser. Vid behov kan tullmyndigheten överföra skötseln av biståndsärendet till en annan behörig myndighet.

3. Överenskommelsen avser inte indrivning av tullar, skatter och andra avgifter.

4. Överenskommelsen inverkar inte på tillämpningen av sådana internationella avtal om rättshjälp i brottmål eller internationella avtal om tullsamarbete som parterna har ingått.

Artikel 3

Biståndets räckvidd

1. I enlighet med bestämmelserna och föreskrifterna ska parternas tullmyndigheter lämna varandra på begäran och vid behov efter förundersökning alla upplysningar med hjälp av vilka de kan säkerställa korrekt uppbörd av tullar och skatter, och i synnerhet upplysningar som underlättar

a) bestämningen av varors förtullningsvärde, tulltaxenummer och ursprung,

b) genomförande av bestämmelser om förbud, restriktioner och kontroll.

2. Den anmodade tullmyndigheten ska på begäran lämna alla upplysningar om tullagstiftningen och de förfaranden som är tillämpliga på partens territorium som har betydelse för utredningen av en överträdelse av tullagstiftningen.

3. Tullmyndigheterna ska antingen på begäran eller på eget initiativ lämna varandra upplysningar och handlingar med vilka tullagstiftningens korrekta tillämpning kan säkerställas samt överträdelser av tullagstiftningen kan förhindras, undersökas och bekämpas.

4. När en tullmyndighet utför undersökningar för den andra tullmyndighetens räkning ska båda tullmyndigheterna handla såsom när de handlar för egen räkning eller för en annan myndighets räkning i det egna landet.

5. Om den anmodade tullmyndigheten inte är den behöriga myndigheten för att tillmötesgå en begäran, ska den vidarebefordra begäran utan dröjsmål till den behöriga myndigheten med anmodan om samarbete.

Artikel 4

Biståndsärenden

Tullmyndigheterna ska på begäran eller på eget initiativ lämna varandra följande upplysningar:

a) har varor som importerats till den begärande tullmyndighetens territorium exporterats lagligt från den anmodade tullmyndig-

hetens territorium, och vilket tullförfarande har eventuellt tillämpats på varorna,

b) har varor som exporterats från den begärande tullmyndighetens stats territorium importerats lagligt till den anmodade tullmyndighetens stats territorium, och vilket tullförfarande har eventuellt tillämpats på varorna,

c) har varor som beviljats förmånsbehandling vid export från den ena partens territorium importerats på behörigt sätt till den andra partens territorium, varvid upplysningar också lämnas om alla tullkontrollåtgärder som varorna varit föremål för.

Artikel 5

Särskild kontroll

1. Den anmodade tullmyndigheten ska på begäran lämna upplysningar om och ska underkasta särskild kontroll:

a) personer som den begärande tullmyndigheten vet ha gjort sig skyldiga till eller misstänker att de kommer att göra sig skyldiga till en överträdelse av tullagstiftningen, och särskilt personer som rör sig på eller från den anmodade statens territorium,

b) varors rörelser som den begärande tullmyndigheten har meddelat ge upphov till misstanke om olaglig handel som riktar sig till den begärande partens territorium,

c) fordon som den begärande tullmyndigheten misstänker vara använda på endera partens territorium för överträdelser av tullagstiftningen som är gällande på endera partens territorium,

d) varors lagerutrymmen som den begärande tullmyndigheten misstänker vara använda för överträdelser av tullagstiftningen som är gällande på endera partens territorium.

2. Inom ramen för sina befogenheter ska parterna tullmyndigheter förhindra

a) export av varor som är kända för eller på sannolika grunder misstänks för att bli importerade till den andra partens territorium för att där användas för andra syften än laglig handel mellan parterna,

b) export av varor vilkas import till den andra partens territorium är förbjuden.

Artikel 6

Bekämpning av olaglig handel av särskilt betydelsefulla varor

Tullmyndigheterna ska utan dröjsmål på eget initiativ eller på begäran lämna varandra alla relevanta upplysningar om företagna eller planerade gärningar som är eller förefaller vara överträdelser av tullagstiftningen på endera partens territorium och i synnerhet som gäller rörelser beträffande följande varor

a) vapen, ammunition och explosiva ämnen,

b) känsliga och strategiska varor som är föremål för kontroll enligt tillämpliga internationella avtal och multilaterala arrangemang och/eller enligt motsvarande icke-spridningspolitiska förpliktelser,

c) narkotika, psykotropa ämnen och narkotikaprekursorer,

d) konstföremål och antikviteter som har stort historiskt, kulturellt eller arkeologiskt värde,

e) giftiga varor samt miljö- eller hälsofarliga varor eller ämnen,

f) varor som är belagda med höga tullar eller skatter, särskilt alkoholdrycker och tobaksprodukter,

g) varor som kränker immateriella rättigheter.

Artikel 7

Kontrollerade leveranser

1. Inom gränsen för sin behörighet ska tullmyndigheterna vidta åtgärder som behövs för att på behörigt sätt använda kontrollerade leveranser för att kunna identifiera och vidta rättsliga åtgärder gällande personer som är inblandade i olaglig handel av vapen, ammunition, sprängämnen, giftiga ämnen, radioaktiva ämnen, narkotika, psykotropa ämnen och narkotikaprekursorer samt olaglig handel med andra olagligt transporterade varor. Om inte beslut om användning av en kontrollerad leverans hör till tullmyndigheternas behörighet inleder de ett samarbete med de nationella myndigheter som innehar nämnda behörighet eller överför ärendet till dessa myndigheter.

2. Beslut om användning av en kontrollerad leverans ska fattas från fall till fall och vid behov i enlighet med sådana arrangemang eller överenskommelser som eventuellt har gjorts i ett enskilt fall. Förutsatt att det är i enlighet med den nationella lagstiftningen kan man i besluten vid behov beakta ekonomiska arrangemang och överenskommelser som ingått mellan de behöriga nationella myndigheterna.

3. Olagliga försändelser som omfattas av en överenskommelse om kontrollerad leverans får, med de behöriga nationella myndigheternas samtycke, stoppas och tillåtas fortsätta antingen så, att vapen, ammunition, sprängämnen, giftiga ämnen, radioaktiva ämnen, narkotika, psykotropa ämnen och narkotikaprekursorer samt andra varor lämnas orörda eller avlägsnas, eller så, att dessa varor ersätts helt eller delvis.

Artikel 8

Utformning av och innehåll i en framställan om bistånd

1. Framställningarna som avses i denna överenskommelse ska göras skriftligt. Handlingar som behövs för att tillmötesgå framställan ska bifogas. Även en muntlig framställan kan godkännas om det är nödvändigt med hänsyn till ärendets brådskande karaktär, men den ska omedelbart bekräftas skriftligt.

2. I en framställan som avses i stycke 1 ska följande upplysningar framföras:

- a) den begärande tullmyndigheten,
- b) åtgärder som begärs,
- c) syftet och ämnet för framställningen,
- d) lagstiftning, föreskrifter och andra rättsliga faktorer som hänför sig till ärendet
- e) så exakta och täckande upplysningar som möjligt om personerna som är föremål för utredningen,
- f) sammanfattning av fakta om ärendet och om redan företagna undersökningar, med undantag av fall som avses i artikel 9.

3. Framställan om bistånd ska göras på engelska.

4. Om en framställan om bistånd inte uppfyller alla formkrav kan krav om korriger

eller komplettering framföras; skyddsåtgärder kan dock utföras.

Artikel 9

Delgivning av handlingar

1. På begäran av den ena partens tullmyndighet ska den andra partens tullmyndighet delge berörda personer, som är bosatta eller som har etablerat sig på dess territorium, handlingar som gäller förvaltningsmyndigheternas åtgärder och beslut i anknytning till tillämpningen av tullagstiftningen.

2. Delgivningen ska ske i enlighet med den lagstiftning som är gällande på den anmodade partens territorium. Delgivningen kan dock även verkställas i en särskild form eller genom ett särskilt förfarande som anges i begäran, om detta inte kan anses strida mot den anmodade partens lagstiftning.

3. Som bevis för delgivningen gäller ett daterat och undertecknat mottagningsbevis av personen som fått delgivningen, eller ett intyg av en behörig myndighet hos den anmodade parten, i vilken formen och tidpunkten för delgivningen anges.

Artikel 10

Undersökningar

1. På begäran ska den anmodade tullmyndigheten inleda officiella undersökningar av aktiviteter som strider eller förefaller strida mot den tullagstiftning som är gällande på den begärande partens territorium. Den anmodade tullmyndigheten ska meddela undersökningsresultaten till den begärande tullmyndigheten.

2. Vid dessa undersökningar ska ett förfarande som är förenligt med den lagstiftning som är gällande på den anmodade partens territorium iakttas. Den anmodade tullmyndigheten ska agera på samma sätt som den skulle agera för egen räkning.

3. För undersökning av en överträdelse av tullagstiftningen kan på basis av en skriftlig begäran särskilt utsedda tjänstemän från den begärande tullmyndigheten med den anmodade tullmyndighetens uttryckliga tillstånd

och enligt villkor som eventuellt utsatts av den

a) få upplysningar från den anmodade tullmyndighetens enheter som gäller den ifrågasvarande överträdelsen av tullagstiftningen,

b) närvara vid en undersökning som den anmodade tullmyndigheten utför på den andra partens stats territorium och som har betydelse för den begärande tullmyndigheten.

Artikel 11

Filer och handlingar

1. En parts tullmyndighet ska på eget initiativ eller på begäran lämna till den andra partens tullmyndigheter rapporter, protokollfört bevismaterial eller bestyrkta kopior av handlingar med alla tillgängliga upplysningar om fullgjorda eller planerade aktiviteter som strider eller förefaller strida mot den tullagstiftning som gäller på den senare partens territorium.

2. De handlingar som avses i överenskommelsen kan ersättas med datoriserad information i valfri form med samma innehåll. Samtidigt bör alla uppgifter som behövs för tolkning eller användning av materialet tillhandahållas.

3. Tullmyndigheterna ska begära filer eller handlingar i original endast då bestyrka kopior är otillräckliga.

4. Originalhandlingar som erhållits av den andra partens tullmyndighet ska återlämnas så snart som möjligt.

Artikel 12

Sakkunniga och vittnen

1. Om en part i samband med överträdelser av tullagstiftningen begär det, kan den anmodade tullmyndigheten såvitt det är möjligt bemyndiga sina tjänstemän att inställa sig som sakkunniga eller vittnen inför den begärande partens behöriga myndigheter om omständigheter som de konstaterat i tjänsteförrättningen samt för att framföra bevismaterial. I begäran om inställelse ska klart anges

i vilket ärende och i vilken egenskap tjänstemannen kommer att höras.

2. Den anmodade tullmyndigheten som godkänner begäran ska i sitt bemyndigande precisera gränserna inom vilka dess tjänstemän kan uppträda som sakkunniga eller vittnen.

Artikel 13

Arrangemang gällande tjänstemännens besök

När tjänstemän från en parts tullmyndighet är närvarande på den andra partens territorium i de fall som avses i överenskommelsen, ska de alltid kunna styrka sin tjänsteställning. De får inte använda uniform eller bära vapen.

Artikel 14

Användning av upplysningar och handlingar

1. Upplysningar, handlingar och andra meddelanden som erhållits ska användas för syften som anges i överenskommelsen, och de får användas till andra syften endast med ett på förhand givet skriftligt samtycke av den tullmyndighet som gett informationen, och de är underkastade sådana restriktioner som sistnämnda myndigheter fastställt. Bestämmelserna ska inte tillämpas på upplysningar, handlingar och andra meddelanden som gäller brott i samband med narkotika och psykotropa ämnen. Sådana uppgifter får lämnas ut till andra myndigheter som har direkt anknytning till bekämpning av olaglig handel med dessa ämnen.

2. Alla upplysningar som lämnats i enlighet med överenskommelsen, oberoende av i vilken form det skett, ska vara konfidentiella. De ska vara föremål för officiell sekretess och de ska i den mottagande staten åtnjuta samma skydd som motsvarande upplysningar och handlingar har enligt lagstiftningen i denna stat.

3. Utan hinder av stycke 1 i denna artikel får upplysningar användas i rätts- eller förvaltningsförfaranden som har anhängiggjorts senare på grund av en överträdelse av tullagstiftningen.

Artikel 15

Skydd och användning av personuppgifter

I enlighet med parternas gällande lagstiftning ska på skydd av personuppgifter tillämpas följande minimikrav:

a) utan hinder av artikel 3 får personuppgifter inte lämnas om det finns en motiverad orsak att anta att förmedlingen eller användningen av upplysningarna är i strid med lagstiftningen, och i synnerhet lagstiftningen om dataskydd. Detta krav får inte frångås ens i det fall att utlämnandet av uppgifterna inte bedöms skada den ifrågavarande personen. Den tullmyndighet som erhåller upplysningarna ska på begäran meddela tullmyndigheten som lämnat uppgifterna om hur uppgifterna har använts och vilka resultat som har uppnåtts,

b) personuppgifter får lämnas endast till tullmyndigheter och till andra myndigheter som övervakar att lagstiftningen iakttas samt till åklagarmyndigheter och rättsliga myndigheter om de behövs i åtalssyfte. Sådana uppgifter får inte lämnas till andra personer än till dem som förutsätts använda dem om inte myndigheterna som lämnar upplysningar ger sitt uttryckliga samtycke till det och om inte den lagstiftning som reglerar de mottagande myndigheternas verksamhet tillåter lämnande av uppgifter,

c) den anmodade tullmyndigheten ska kontrollera att personuppgifterna som lämnas är giltiga och är riktiga. Den tullmyndighet som lämnar uppgifterna ska kontrollera att personuppgifterna är felfria och uppdaterade. Den begärande tullmyndigheten korrigerar, förstör eller avlägsnar personuppgifter vid behov,

d) den anmodade tullmyndigheten överlämnar tillsammans med personuppgifterna information om när uppgifterna senast ska utplånas enligt lagstiftningen i den egna staten. Personuppgifter lagras inte längre än vad som är nödvändigt för det ändamål för vilket de lämnats,

e) tullmyndigheterna ska föra register över personuppgifter som lämnats eller mottagits samt ska skydda alla personuppgifter effektivt mot olaglig användning, ändring, publicering, skadegörelse och förstöring.

2. När personuppgifter utbyts med stöd av överenskommelsen ska parterna försäkra dataskyddets nivå så att den motsvarar minst den nivå som uppstår när principerna i den till överenskommelsen såsom integrerad del tillhörande bilagan tillämpas.

3. Parterna ska meddela varandra den behöriga nationella myndigheten till vilken förfrågningar om skyddet av personuppgifter kan riktas.

Artikel 16

Användning av upplysningar och handlingar som bevismaterial

1. Tullmyndigheterna kan i enlighet med syftet för överenskommelsen och inom ramen för dess tillämpningsområde använda upplysningar och handlingar som erhållits enligt överenskommelsen såsom bevismaterial i sina bevishandlingar, berättelser och vittnesutlåtanden samt vid rättegångar.

2. Användningen av upplysningarna och handlingarna som bevismaterial vid domstolar och deras beviskraft ska bestämmas enligt parternas nationella lagstiftning.

Artikel 17

Undantag från skyldigheten att lämna bistånd

1. Om endera partens tullmyndighet anser att efterkommandet av en hos denna framställd begäran om bistånd kunde skada den statens suveränitet, säkerhet, allmänna ordning eller andra väsentliga intressen, eller innebära en kränkning av industri-, affärs- eller yrkeshemligheter, eller om den kunde vara i strid med den nationella rättsordningens grundprinciper, kan denna vägra lämna bistånd helt eller delvis eller lämna bistånd endast med vissa villkor eller förbehåll.

2. Om den begärande tullmyndigheten begär sådant bistånd som den inte själv på begäran av den anmodade tullmyndigheten skulle kunna lämna, ska den framhålla den detta i sin begäran. I detta fall ska det bero av den anmodade tullmyndighetens prövning om begäran om bistånd tillmötesgår.

3. Den anmodade tullmyndigheten får skjuta upp lämnandet av biståndet på den grund att det skulle påverka en pågående undersökning, åtalsprocess eller rättegång. I så fall ska den anmodade tullmyndigheten samråda med den begärande tullmyndigheten för att fastställa om bistånd kan lämnas på de villkor eller under de förutsättningar som den anmodade myndigheten eventuellt fastställer.

4. Om bistånd vägras eller om det skjuts upp, ska tullmyndigheterna utan dröjsmål informera varandra om detta och om motiveringen till vägran eller anståndet.

Artikel 18

Kostnader

1. Tullmyndigheterna ska inte kräva någon ersättning av varandra för kostnader som föranleds av genomförandet av överenskommelsen, med undantag av kostnader för och arvoden till sakkunniga, vittnen och andra än statsanställda tolkar och översättare. Den begärande tullmyndigheten ska stå för dessa kostnader.

2. Om uppfyllandet av en begäran föranleder betydande och särskilda kostnader, ska tullmyndigheterna samråda sinsemellan för att fastställa de villkor och förutsättningar under vilka begäran ska uppfyllas samt om vem som ska ansvara för kostnaderna.

Artikel 19

Överenskommelsens kompletterande karaktär

Utan att detta begränsar tillämpningen av artiklarna 14 och 15, ska överenskommelsen inte förhindra tillämpning av gemenskapens bestämmelser om förmedling av uppgifter mellan Europeiska gemenskapernas kommissions behöriga enheter och Republikens Finlands tullmyndigheter vad beträffar information som erhållits i tullärenden och som eventuellt är av betydelse för gemenskapen.

Artikel 20

Genomförande av överenskommelsen

1. Bistånd enligt överenskommelsen ska lämnas direkt mellan parternas tullmyndigheter.

2. Tullmyndigheterna ska komma överens om detaljerade arrangemang som underlättar genomförandet av överenskommelsen.

3. För att övervaka genomförandet av överenskommelsen samt för att söka lösningar till problem som eventuellt uppstått ska en finsk-uzbekistansk gemensam kommitté inrättas. Den gemensamma kommittén ska bestå av båda parternas tullchefer eller deras representanter och av sakkunniga att bistå dem och den ska sammanträda vid behov på begäran av endera tullmyndigheten.

4. Tullmyndigheterna kan vidta åtgärder för att arrangera en personlig och direkt kontakt mellan tjänstemän som svarar för undersökning och bekämpning av överträdelser av tullagstiftningen i enlighet med sina interna administrativa förfaranden.

5. Alla tvistefrågor som hänför sig till genomförandet och tolkningen av överenskommelsen ska avgöras i samråd mellan parternas tullmyndigheter. Tvister där förlikning inte kan uppnås, ska avgöras på diplomatisk väg.

6. Uppgifter som avses i överenskommelsen ska överlämnas till de tjänstemän som tullmyndigheterna särskilt har utsett för detta ändamål.

Artikel 21

Territoriell tillämpning

Denna överenskommelse ska tillämpas på Republiken Finlands tullområde och Republiken Uzbekistans tullområde.

Artikel 22

Ändringar och tillägg

Med parternas ömsesidiga samtycke kan ändringar och tillägg göras till överenskommelsen. Ändringarna och tilläggen träder i kraft i enlighet med förfarandet som beskrivs i artikel 23 stycke 1.

Artikel 23

Ikraftträdande och upphörande

Parterna ska meddela varandra officiellt när alla interna krav för överenskommelsens ikraftträdande är uppfyllda. Överenskommelsen träder i kraft sextio dagar efter det att det senare meddelandet har mottagits.

Denna överenskommelse avses gälla tills vidare. Vardera parten kan säga upp över-

enskommelsen på diplomatisk väg genom ett skriftlig meddelande till den andra parten.

Uppsägningen av överenskommelsen ska träda i kraft sex månader efter det att den andra parten mottog meddelandet om uppsägningen.

Åtgärder som pågår när överenskommelsen upphör ska i mån av möjlighet slutföras i enlighet med bestämmelserna i överenskommelsen.

Till bekräftelse av detta har undertecknade företrädare, behörigen därtill befullmäktigade, undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Tasjkent den 28 mars 2008 i två exemplar på finska, uzbekiska och engelska, vilka samtliga texter har samma giltighet. Om olikheter förekommer i tolkningen, ska den engelska texten vara avgörande.

För Republiken Finlands regering

Marja-Liisa Kiljunen

För Republiken Uzbekistans regering

Sadirkhon Nosirov

BILAGA

GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER FÖR DATASKYDD

1. Personuppgifter som undergår automatisk databehandling ska

a) ha erhållits och ska behandlas på ett korrekt och lagligt sätt,

b) lagras för särskilt angivna och lagliga ändamål och ska endast användas på ett sätt som är förenligt med dess ändamål,

c) vara ändamålsenliga, relevanta och rätt dimensionerade för de ändamål för vilka de lagras,

d) vara riktiga och, om nödvändigt, hållas aktuella,

e) bevaras på ett sådant sätt att de registrerade personerna inte kan identifieras under en längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål för vilket dessa uppgifter lagras.

2. Personuppgifter som avslöjar rasursprung, politiska åsikter, religiös eller annan övertygelse liksom personuppgifter som rör hälsa eller sexualliv för inte undergå automatisk databehandling, om inte nationell lag ger ett ändamålsenligt skydd. Detsamma gäller personuppgifter som hänför sig till straffrättsliga domar.

3. Lämpliga säkerhetsåtgärder ska vidtas för att skydda personuppgifter som lagras i automatiserade register mot oavsiktlig eller otillåten förstörelse eller oavsiktlig förlust liksom mot otillåten tillgång, ändring eller spridning.

4. Var och en ska ha möjlighet att

a) få veta om ett automatiserat personregister finns, dess huvudsakliga ändamål, liksom uppgift om vem som är registeransvarig samt dennes hemvist eller säte,

b) med rimliga mellanrum och utan oskäligt dröjsmål eller kostnad få bekräftat om personuppgifter om honom finns lagrade i registret liksom att få sig tillsända sådana uppgifter i begriplig form,

c) i förekommande fall få sådana uppgifter rättade eller utplånade som har behandlats i strid med de bestämmelser i nationell lag genom vilka de grundläggande principerna i stycke 1 och 2 i denna bilaga genomförs,

d) överklaga ett beslut som innebär att någon inte efterkommer en begäran om en sådan bekräftelse eller, i förekommande fall, rättelse eller utplåning som avses i punkterna b och c i detta stycke.

5.1 Undantag från bestämmelserna i stycke 1, 2 och 4 i denna bilaga får göras endast i den utsträckning som anges i följande punkt.

5.2 Avvikelse från bestämmelserna i stycke 1, 2 och 4 i denna bilaga får göras endast om sådan avvikelse medges i partens nationella lagstiftning och den är nödvändig i ett demokratiskt samhälle för att

a) skydda statens säkerhet, den allmänna säkerheten, statens penningintressen eller brottsbekämpning,

b) skydda den registrerade personen eller andra personers fri- och rättigheter.

5.3 Inskränkningar i utövandet av de rättigheter som anges i stycke 4 punkt b och d kan utfärdas genom lag när det gäller sådana automatiserade personregister som används för statistikändamål eller vetenskapliga forskningsändamål, om det uppenbarligen inte föreligger någon risk för intrång i de registrerades personliga integritet.

6. Parterna åtar sig att införa lämpliga sanktioner och rättsmedel för överträdelser av sådana bestämmelser i den nationella lagstiftningen genom vilka de grundläggande principer för dataskydd som har angetts i denna bilaga genomförs.

7. Ingen bestämmelse i denna bilaga ska tolkas så att den begränsar eller på annat sätt påverkar möjligheten för en part att tillerkänna registrerade personer ett mera omfattande skydd än vad som föreskrivs i denna bilaga.